

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1429/96**av 26. juni 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 2333/92 om alminnelige regler om betegnelse på og presentasjon av musserende viner og kullsyreimpregnerte musserende viner(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, særlig artikkel 72 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Angivelse av produsentens navn på etiketten kan hjelpe forbrukerne til å identifisere produksjonsstedet for en musserende vin, særlig musserende kvalitetsviner fra et bestemt dyrkingsområde, heretter kalt «musserende kvbd». Under disse omstendigheter bør det bli tillatt for produsentmedlemsstatene å innføre obligatorisk angivelse av produsentens navn på den musserende vinens etikett.

Slik det allerede er tilfellet i visse medlemsstater, bør det bli mulig å bruke ett eller flere tradisjonelle uttrykk som varebetegnelse for visse musserende viner.

Sukkeret i ferdige musserende viner kan bestå av restsukker så vel som av tilsatt sukker. Rådsforordning (EØF) nr. 2333/92⁽³⁾ bør tilpasses dette forhold.

Angivelsene som skal informere forbrukerne om sukkerinnholdet, bør presiseres.

For å unngå enhver misbruk av navn på vinstokksorter på etiketten, må gjentakelse av dem forbys, med unntak av homonymer.

Bruk av navnet på en vinstokksort for å betegne en musserende vin skaper en forestilling om kvalitet hos forbrukerne. Denne faktoren bør styrkes, og det bør fastsettes minstekrav til hvor lenge framstillingsprosessen og gjæringsprosessen for den aktuelle musserende vinen skal vare for at dette navnet skal kunne brukes på etiketten.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 9, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. C 74 av 14.3.1996, s. 14.

(²) Fråsegn gjeven 21. juni 1996 (TEF nr. L 198 av 8.7.1996).

(³) Fråsegn gjeven 24. april 1996 (TEF nr. C 204 av 15.7.1996).

I produksjonen av visse musserende viner må det anvendes tre vinstokksorter for at vinen skal få sin karakter. Det bør fastsettes mulighet til å bruke navnet på de tre vinstokksortene på etikettene til disse musserende vinene.

De europeiske fellesskaps domstol opphevet i sak C-309/89⁽⁴⁾ bokstav b) i artikkel 6 nr. 6 i forordning (EØF) nr. 2333/92 og dermed også vilkårene for bruk av betegnelsen «crémant». Denne betegnelsen brukes imidlertid på produkter som oppfyller strenge produksjons- og framstillingsvilkår, og som derfor har fått et visst omdømme hos forbrukerne. For å hindre at betegnelsen utvannes, bør det fastsettes minstekrav til produksjon og framstilling for at betegnelsen skal kunne brukes.

I enkelte medlemsstater er det fastsatt vilkår for bruk av visse betegnelser. For å unngå å forvirre og villedde forbrukerne, bør det fastsettes at betegnelsene må brukes bare på disse vilkårene.

Musserende viner kan markedsføres bare på etiketterte glassflasker som er lukket med en soppformet kork, på de vilkår som er fastsatt i reglene. Det bør fastsettes unntak for produkter som ennå er under framstilling, på visse vilkår og særlig forutsatt at unntakene underkastes kontroll. Med hensyn til musserende kvalitetsviner bør slike unntak være tidsbegrenset og uttrykkelig godkjent av medlemsstatene, slik at det kan tas hensyn til de erfaringer som gjøres.

Flasker av «musserende vin-typen» eller flasker av tilsvarende type har i svært lang tid vært brukt til markedsføring av musserende viner. Forbrukeren forbinder visse egenskaper med drikker på slike flasker, særlig at det dreier seg om en gjæret drikk. For å unngå misbruk av denne flasketypen, bør den ikke tillates brukt til produkter som kan skade oppfatningen av disse vinproduktene, særlig musserende viner, som kvalitetsprodukter samt villedde forbrukeren med hensyn til hvilken type drikk det dreier seg om.

Musserende kvbd må markedsføres i etiketterte glassflasker med soppformet kork som skal være påført navnet på det bestemte dyrkingsområdet. Dersom en vin ikke anses som musserende kvbd etter kontrollen, kan det oppstå problemer med hensyn til om den kan selges som musserende vin eller musserende kvalitetsvin selv om navnet på det bestemte dyrkingsområdet er angitt på korken. Det bør derfor gis rom for at det vedtas passende ordninger for å løse disse problemene innenfor rammen av gjennomføringsbestemmelsene -

(⁴) TEF nr. L 231 av 13.8.1992, s. 1. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1547/95 (TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 35).

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 1**

I forordning (EØF) nr. 2333/92 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 nr. 2 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Produsentmedlemsstatene kan imidlertid gjøre det obligatorisk å angi navnet eller forretningsnavnet til produsenten, skrevet fullt ut.»

2) I artikkel 5

a) i nr. 2 bokstav c) tilføyes følgende ledd:

«Medlemsstatene kan imidlertid for visse musserende kvbd produsert på deres territorium kreve at enkelte av uttrykkene nevnt i første ledd skal brukes enten enkeltvis eller i kombinasjon.»

b) i nr. 3

— utgår alle forekomster av «rest»,

— første ledd erstattes strekpunktene med følgende strekpunkter:

«— med «brut nature», «Natur herb», «bruto natural», «pas dosé», «dosage zéro» eller «dosaggio zero»:

dersom sukkerinnholdet er lavere enn 3 gram per liter. Disse betegnelsene kan brukes bare på produkter som ikke er tilsatt sukker etter annengangsgjæring,

— med «extra brut», «extra herb» eller «extra bruto»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 0 og 6 gram per liter,

— med «brut», «herb» eller «bruto»:

dersom sukkerinnholdet er lavere enn 15 gram per liter,

— med «extra dry», «extra trocken» eller «extra seco»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 12 og 20 gram per liter,

— med «sec», «trocken», «secco» eller «asciutto», «dry», «tør», «îçñüð», «seco», «torr» eller «kuiva»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 17 og 35 gram per liter,

— med «demi-sec», «halbtrocken», «abboccato», «medium dry», «halvtør», «çîßîçñüð», «semi seco», «meio seco», «halvtorr» eller «puolikuiva»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 33 og 50 gram per liter,

— med «doux», «mild», «dolce», «sweet», «sød», «ãëðêýð», «dulce», «doce», «söt» eller «makea»:

dersom sukkerinnholdet er høyere enn 50 gram per liter.»

3) I artikkel 6 nr. 2 annet ledd

a) innsettes følgende bokstav etter bokstav c):

«ca) navnet på denne sorten ikke gjentas i samme uttrykk, med mindre det finnes flere sorter med samme navn og navnet er oppført i en liste som skal utarbeides av produsentmedlemsstaten. Denne listen skal sendes Kommisjonen, som skal underrette de øvrige medlemsstater om dette,»

b) innsettes følgende bokstav etter bokstav d):

«e) produksjonsprosessens lengde, herunder modning i framstillingsforetaket, regnet fra begynnelsen av gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, ikke har vært under 90 dager, og forutsatt at gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, og vinblandings kontakt med bermen har vart

— minst 60 dager,

— minst 30 dager dersom gjæringen har funnet sted i beholdere med røreverk.

Denne bestemmelsen får imidlertid ikke anvendelse på de musserende vinene av aromatisk type som er nevnt i artikkel 18 i rådsforordning (EØF) nr. 2332/92 av 13. juli 1992 om musserende viner produsert i Fællesskapet.»

4) I artikkel 6 nr. 2 tredje ledd skal annet strekpunkt lyde:

«— tillate bruk av navnet på to eller tre vinstokksorter dersom det er fastsatt i reglene i produsentmedlemsstaten, og forutsatt at alle druene som produktet ble laget av, kommer fra disse vinstokksortene, med unntak av produktene som finnes i sukker- og gjærløsningen eller etterfyllingsvæsken for søtningsgrad, og at blandingen av disse vinstokksortene er av avgjørende betydning for

det aktuelle produktets egenskaper,»

5) I artikkel 6 nr. 3 annet ledd skal bokstav c) lyde:

«c) gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, og vinblandingsens kontakt med bermen har vart i minst 90 dager.»

6) I artikkel 6 nr. 6 skal bokstav b) lyde:

«b) skal uttrykket «crémant» forbeholdes musserende kvbd

— som av medlemsstaten der vinen ble framstilt, betegnes med dette uttrykket sammen med navnet på det bestemte dyrkingsområdet,

— som er framstilt av most som for hvite, musserende kvbd oppnås ved pressing av hele druer, og som ikke må overstige 100 l per 150 kg høstede druer,

— som har et svoveldioksidinnhold på høyst 150 mg/l,

— som har et sukkerinnhold som er lavere enn 50 g/l, og

— som er framstilt i samsvar med eventuelle særlige tilleggsregler for framstilling og betegnelse av dem, fastsatt av medlemsstaten der framstillingen fant sted.

Som unntak fra første strekpunkt kan produsenter av musserende kvbd som den berørte medlemsstat ikke har gitt betegnelsen «crémant» i samsvar med denne bestemmelse, bruke denne betegnelsen forutsatt at de tradisjonelt har brukt den i minst 10 år før 1. juli 1996.

Den berørte medlemsstat skal underrette Kommisjonen om de tilfeller der dette unntak får anvendelse.»

7) I artikkel 6 nr. 11 skal nytt ledd lyde:

«Betegnelsen «Réserve» kan eventuelt utfylles med en beskrivelse på vilkår som fastsettes av produsent-medlemsstaten.»

8) I artikkel 10

a) nr. 1 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Når det gjelder produktene nevnt i artikkel 1 nr. 1 som er framstilt ved annengangsgjæring på flaske som omhandlet i artikkel 6 nr. 3 og 4, kan det imidlertid for musserende viner som ennå er under framstilling, og som lukkes med en midlertidig propp og ikke har

etikett, gis unntak

a) som fastsettes av produsentmedlemsstaten, forutsatt at disse vinene

— er beregnet på å bli musserende kvbd,

— er i omsetning bare mellom produsenter innenfor det berørte bestemte dyrkingsområdet,

— har et følgedokument og

— underkastes særskilt kontroll,

b) som får anvendelse inntil 31. desember 2001 for produsenter av musserende kvalitetsviner som uttrykkelig har tillatelse fra den berørte medlemsstat, og som overholder vilkårene fastsatt av medlemsstaten, særlig med hensyn til kontroll.

Før 30. juni 2000 skal de berørte medlemsstater framlegge for Kommisjonen en rapport om anvendelsen av disse unntakene. Kommisjonen skal om nødvendig framlegge nødvendige forslag om videreføring av unntakene.»

b) innsettes nr. 1a nedenfor etter nr. 1:

«1a. På flasker av «musserende vin-typen» eller flasker av lignende type utstyrt med en lukkeinnetning som nevnt i nr. 1 bokstav a) kan det med henblikk på salg, markedsføring eller eksport tappes bare

— produkter som nevnt i artikkel 1 nr. 1,

— drikker som tradisjonelt tappes på slike flasker, og

— som svarer til definisjonen av perlende vin eller kullsyreimpregneret perlende vin i punkt 17 og 18 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 822/87, eller

— som framstilles ved alkoholgjæring av en frukt eller en annen landbruksråvare, særlig produkter som nevnt i artikkel 43 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 2392/89 og produktene som omfattes av forordning (EØF) nr. 1601/91, eller

— som har en sann alkoholstyrke i volumprosent på inntil 1,2 % vol,

— produkter som selv om de tappes på slik flasker, ikke vil kunne forvirre eller villedde forbrukeren med hensyn til produktets art.

Gjennomføringsbestemmelsene i første ledd skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87.»

9) I artikkel 13 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Betegnelse på, presentasjon av og reklame for andre produkter enn dem som er nevnt i artikkel 1 nr. 1, må ikke angi, gi inntrykk av eller antyde at det berørte produkt er en musserende vin.»

10) I artikkel 15 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Unntaksbestemmelser om merking av korken omhandlet i nr. 1 første ledd skal vedtas etter samme framgangsmåte dersom en musserende vin ikke anses som en musserende kvbd etter at vedkommende myndighet har foretatt kontroll.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 1 nr. 3 bokstav b) og nr. 5 får anvendelse fra 1. september 1997.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Luxembourg, 26. juni 1996.

For Rådet

M. PINTO

Formann